

MAGDOLNA KÖNNYEI

Muraközy Gyula

Halovány arcán könnyek árja
Patakzott bánatos szeméből,
Amikor drága kenet ömlött
Alabástrom szelencéből...
Amikor Jézus lábainál
Bűneit bánva haját tépte,
Akkor is könnyek között szállott
Nyugalom, s béke a lelkébe

Sziklasír előtt, nagy-nagy csendben
Fénysávok hajnalhasadáskor
- Mellette finom aromákkal -
Könnye hull most is, mint a zápor...
Leroskad, mint a letört rózsza,
Ő most a sírnak néma őre,
Hullnak könnyei, mint a gyöngyszemek
A sötét, hideg sziklaköre.

Üres a sir... Óh, hol a Mester?
Vigasztalan, kietlen látvány...
De nemsokára ujjong a lelke
A földtámadott Krisztus láttán!
S aki bűneit elfedezte,
Aki szívének mélyét látja,
A szomorú, gyöngye asszonynak
Kishitúságát megbocsátja...

Magdolna könnyei Jézus lábán
A bűnbánatnak bizonyosága, -
Testvér, könnyek közt borulj oda
A golgotai keresztfára! Magdolna könnye ott a sírnál,
A szeretetnek drága éke, -
Testvér, sirass meg minden percet,
Amit a Jézus nélkül élsz le!

Forrás: www.keresztenydalok.hu